

**Svar på fråga 2024/25:168 av Emma Nohrén (MP)
Mellanårsflexibiliteten som kan leda till ökat fiske**

Emma Nohrén har frågat mig om jag under nästkommande rådsmöte med EU:s jordbruks- och fiskeministrar avser att driva att Sverige avsäger sig mellanårsflexibiliteten för sill och strömming, på liknande sätt som gjordes för andra arter under förra årets fiskekvotsförhandlingar.

I enlighet med artikel 15.9 i förordning (EU) 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken har medlemsländerna möjlighet att föra över 10 procent av tillåtna landningar mellan år för arter som omfattas av landningsskyldigheten. Om ett medlemsland inte har nyttjat hela sin kvot kan 10 procent av landets kvot således sparas till nästa år. På samma sätt kan ett medlemsland överskrida sin kvot med upp till 10 procent under förutsättning att denna kvantitet dras av från nästa års kvot. Syftet med denna flexibilitet är att den inte ska leda till ett ökat fisketryck utan utgöra ett nollsummespel mellan åren samt underlätta för efterlevnaden av landningsskyldigheten när flera arter fångas med samma redskap.

Om bestånd som omfattas av landningsskyldigheten befinner sig utanför säkra biologiska gränser har medlemsländerna dock frivilligt åtagit sig att inte nyttja denna flexibilitet. Regeringen kommer att verka för att vidmakthålla denna ordning inför nästkommande år.

Stockholm den 16 oktober 2024

Peter Kullgren